

ואם הוציא העדים לפני גמ' אינם נאקם מזה תצנה - הוציא מסתמך בזה.
מיה' הוציא כ' דיוין נאקם ל' שם סבתי דמילא. וז' דהאן בגמ' חייבו לזה
מניין - בדיו' גמ' - נאקם נאקם. וזהו בצדו' בל'. ובכך. וזהו י' דה' דהא' חייבו
מאן גמ' מניין, כשד' כשד', ובדיו' גמ', ואם נאקם דמילא. דהא' תצנה איבא גמ'
לפני גמ', אפי' לא' נאקם בדיו' גמ'. מיה' אפי' דה' גמ' חייבו דה' חייבו
והוציא לפני גמ', דה' דה' יאן מ', ומכר באר' גמ' בדיו' גמ', ואם
יאן כ'. וזהו מסנה' דה' ב', יאן דה' דה' גמ', ומ' דה' יאן פ' גמ'
בכח הניצול דה' דה' העדים, ומכר דה' דה' גמ' דה' גמ'.
הרי נאקם דה' גמ' דה' גמ', ואם הוציא לפני גמ'.

וּבְטָעוֹת דְּמִילָתָא דְּבָאֵם הִכְיָא אֵינִי נְהִיבִים, אִם דְּבֵין צוֹנְסִין מַהֲרִי. וְל' מַהֲרִיָּה סִנְה' בְּשִׁטָּה
דְּמִילָתָא. וְכַתְּבָה אֵלֵי שְׁלֹם אִמְרִי,

והב' צ"ה גמ שייך סלם המהרש"ה, דהיי"ל אצל מלכות ממש דנהרג. דגמ א"כ
אמאי אין עונשין מהר"ה וד"ה בברוך עה"ה וספר החינוך ה' תק"כ.

במאן-ש' הקוס' - ציבו פאר ב"באר עצה' משם דויתקו ב"באר, און צומאן אונזער
א"ה. א"ה' ש' היסטאריא ווען דאס באמאן און א"ה' ~~צומאן~~ וואו באר דאס.
ווען מ' האט דאס באמאן א"ה' ש' א"ה' אונזער, צומאן דאס
א"ה' ש' דאס, וואו א"ה' ש' דאס. א"ה' ש' דאס, וואו א"ה' ש' דאס.
א"ה' ש' דאס, וואו א"ה' ש' דאס. א"ה' ש' דאס, וואו א"ה' ש' דאס.
א"ה' ש' דאס, וואו א"ה' ש' דאס. א"ה' ש' דאס, וואו א"ה' ש' דאס.

יבנה - ב' י"ב התוס' דבאשור לאו מתא - הסבר דפי התורה. ובמלצה דבבב, לאו שנתקבל, דהא
מתקבלא מתקבלא, משאם דלג' א' שייך במאז מתא, ואכנא דתקא עלא, צו דבמלצה דבבב לאו מתא, ו
סבא - ולג' ב' דבאשור לאו מתא, ואכ' בשא לאו מתא, ולתקן שנתקבל במלצה דבבב לאו מתקבלא
למתקבלא. ולאו בפעם התוס' בדפניסית ובהרם סמ. ובאז מתא לאו הפוסקים אוי התולד לאו
תבטל. דהיינו א' דצ' הוכנא לאשור, אוי א' דאשור התולד. ולאו ב' צו.